

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67Ek/2286/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119446887
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119446887.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: S. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. A. XXX, právne zast.: JUDr. Róbert Lakatoš, so sídlom Daxnerova 494/5, 979 01 Rimavská Sobota, proti povinnému: K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. D. K. XXX/XX, XXX XX F. D., o vymoženie 3423 EUR s príslušenstvom, konanej pred súdnym exekútorom: JUDr. Marko Rus, so sídlom exekútorského úradu Železničná 257/10, 050 01 Revúca, pod sp. zn. 278 EX 778/19, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/2286/2019 zo dňa 29. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinných proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/2286/2019 zo dňa 29. mája 2020 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **n e m á** nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/2286/2019 zo dňa 29. mája 2020.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 04.12.2019 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je - Rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 6C/27/2017 zo dňa 22.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2019 a vykonateľnosť dňa 13.08.2019 (ďalej len „rozsudok zo dňa 22.11.2018“) v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 11Co/49/2019 zo dňa 30.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2019 a Uznesenie Okresného súdu Brezno sp. zn. 6C/27/2017 zo dňa 30.09.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.11.2019 a vykonateľnosť dňa 19.11.2019 (ďalej len „uznesenie zo dňa 30.09.2019“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 67Ek/2286/2019 dňa 18.12.2019 súdneho exekútora JUDr. Marka Rusa, so sídlom exekútorského úradu Železničná 257/10, 050 01 Revúca, ktorý ju vedie pod sp. zn. 278 EX 778/19. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 18.12.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/2286/2019 zo dňa 29.05.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na to, že nakoľko uvedené rozhodnutia sú spôsobilými exekučnými titulmi, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi a ich výrokmi. Vyšší súdny úradník tak návrh povinného na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný, nakoľko vytýkané nedostatky týkajúce sa základného konania sú pre exekučné konanie bez právneho významu.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal povinný dňa 03.07.2020, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť.

6. V podanej sťažnosti povinný uviedol rovnaké skutočnosti aké už uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie. Opätovne poukázal na to, že v základnom konaní súd predmetnú kúpnopredajnú zmluvu, uzavretú medzi povinným ako kupujúcim a oprávneným ako predávajúcim, neposudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu, a že ex offo neprihliadal na premlčanie, ako ani na odpor proti rozsudku zo dňa 31.12.2018. Povinný preto exekučný titul považuje za nespôsobilý, z dôvodu jeho neplatnosti, keďže v základnom konaní bolo podľa tvrdenia povinného odňaté povinnému právo na spravodlivé súdne konanie a súd v základnom konaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Povinný opakovane aj v sťažnosti namieta nedostatok materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Poukazom na uvedené povinný v podanej sťažnosti žiada, aby bola exekúcia vedená v jeho neprospech zastavená a na ochranu jeho práv žiada, aby bol do konania pribraný prokurátor.

7. Na výzvu súdu sa k sťažnosti povinného vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu oprávnený, ktorý vo vyjadrení zo dňa 07.08.2020 uviedol, že v predmetnej veci sú dané právoplatné a vykonateľné exekučné tituly, na podklade ktorých podal voči povinnému návrh na vykonanie exekúcie, pričom vedenú exekúciu považuje za zákonnú a oprávnenú. Oprávnený poukázal aj na skutočnosť, že považuje za zrejmé, že povinný pri vyhotovení sťažnosti s najväčšou mierou pravdepodobnosti odkopíroval text kladného rozhodnutia vo veci zastavenia exekúcie v inej veci, zrejme si neuvedomujúc, že išlo o rozhodnutie vydané v spotrebiteľskom spore, čo však nie je tento prípad, nakoľko vzťah medzi oprávneným a povinným založený predmetnou kúpnu zmluvou spotrebiteľský nie je, a ako spotrebiteľský ho neposudzoval ani príslušný súd v základnom konaní, ktorý exekučné tituly vydal. Z uvedených dôvodov oprávnený trvá na vymáhaní peňažných nárokov voči povinnému v rámci tohto exekučného konania a samotnú sťažnosť povinného navrhuje ako nedôvodnú zamietnuť.

8. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Po preskúmaní veci sa súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré vyšší súdny úradník dostatočne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

14. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 12. odôvodnenia, súd nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti uvádza, že ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15. Pokiaľ povinný v súvislosti s vydanými exekučnými titulmi namieta rozpor so zákonom, neprihliadnutie ex offo na premlčanie, či charakter spotrebiteľskej zmluvy, súd zdôrazňuje, ako správne

uviedol už vyšší súdny úradník v napadnutom rozhodnutí, že povinný sa mal brániť v základnom konaní (právo podať odvolanie), čo povinný aj spravil, pričom o odvolaní povinného bolo príslušným Krajským súdom Banská Bystrica v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/49/2019 aj dňa 30.05.2019 rozhodnuté, a to tak, že rozsudok Okresného súdu Brezno vydaný v konaní sp. zn. 6C/27/2017 zo dňa 22.11.2018 bol potvrdený. Námietky uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie, resp. v sťažnosti nie sú a ani nemôžu byť opravným prostriedkom proti vydanému rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica. Povinný nemôže v exekučnom konaní uplatňovať ani hmotnoprávne, ani formálnoprávne námietky, ktoré mal a mohol v zmysle vyššie uvedeného uplatniť v pôvodnom konaní, a to z dôvodu, že vo vykonávacom konaní je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia. V tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Oprávnený predložil exekučný titul, ktorým bola povinnému uložená povinnosť, exekučný súd musí takýto exekučný titul vyznačujúci sa právoplatnosťou (formálnou, ktorá znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok a materiálnou, ktorá vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom) rešpektovať a vychádzať z neho, takže spochybňovanie samotného exekučného titulu a z neho vyplývajúce spochybňovanie nároku oprávneného nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie. Exekučné konanie je teda vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a keďže povinný povinnosť uloženú v exekučnom titule dobrovoľne v určenej lehote nesplnil, mal oprávnený dôvod podať návrh na vykonanie exekúcie a exekúcia je dôvodná.

16. V súvislosti so samotným údajným spotrebiteľsko-právnym vzťahom medzi oprávneným a povinným súd ešte poznamenáva, že exekučný súd v exekučnom konaní je povinný sa touto skutočnosťou zaoberať, keď posúdenie záväzkovoprávneho vzťahu oprávneného a povinného ako vzťahu spotrebiteľského má zrejmy význam pre samotný postup súdu - vyššieho súdneho úradníka, ktorý v rámci preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie je viazaný postupom upraveným v jednotlivých ustanoveniach Exekučného poriadku. Súd má tým na mysli konkrétne ustanovenie § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, z ktorého jednoznačne vyplýva, že k návrhu na vykonanie exekúcie sa musí pripojiť spotrebiteľská zmluva a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje, a to práve v tom prípade, ak sa jedná o exekúciu na podklade exekučného titulu priznávajúceho nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Na tomto mieste však súd zdôrazňuje, že v tomto konkrétnom prípade sa o spotrebiteľskú zmluvu v žiadnom prípade nejedná, čo napokon v rámci právneho posúdenia pri vydávaní exekučného titulu právne posúdil aj Okresný súd Brezno v základnom konaní, a správnosť právneho záveru ktorého potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodujúci v odvolacom konaní.

17. Je potrebné zdôrazniť, že tak, ako na to správne poukázal aj vyšší súdny úradník, exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného, ktorý v návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj v podanej sťažnosti, uvádza skutkové tvrdenia, ktoré vychádzajú z právnych skutočností a právnych úkonov, ktoré boli dané už pred vydaním exekučného titulu (týkajúce sa neprihliadania na premlčanie ex offa a nevykonanie navrhovaných dôkazov). Na namietanie a posúdenie týchto skutočností bol priestor práve v konaní, v ktorom súd rozhodoval o vydaní exekučného titulu. Exekučný súd, ako už bolo uvedené, nie je ďalšou odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva (podmienky vzniku zmluvy a jej plnenie) a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochrana hmotnoprávnych vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu, a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana

nesplnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinných. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnení a povinní hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

18. Možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, t.j. skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a tento dôvod na zastavenie exekúcie súd preto považoval za nepreukázaný.

19. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

20. K ďalším tvrdeniam povinného a v súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s tým ktorým rozhodnutím predloženým exekučnému súdu ako exekučný titul, exekučný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, nie je právo na úspech v spore, resp. právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom strany sporu ani záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy strán sporu. Tu súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010), ktorý konštantne uvádza, že nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich.

21. Nad rámec veci považuje súd ešte za potrebné dodať, že vyšší súdny úradník dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktoré povinný v návrhu na zastavenie exekúcie (ako aj opakovane v samotnej sťažnosti) nastolil. Vyšší súdny úradník neoponechal bez povšimnutia žiadne argumenty sťažovateľa (povinného), ktoré majú pre vec podstatný význam, a sťažnosťou napadnuté uznesenie preto spĺňa všetky požiadavky vyplývajúce zo základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru vo vzťahu k odôvodneniu súdneho rozhodnutia a jeho prípadnej arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti. V súvislosti s uvedeným súd ešte poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

22. Vychádzajúc teda zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku,

právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

23. K žiadosti povinného uvedenej v podanej sťažnosti týkajúcej sa pribrania prokurátora do tohto exekučného konania za účelom ochrany práv povinného pre prípad ich porušovania konajúci súd uvádza, že prokurátor je oprávnený vstúpiť do začatého konania výlučne v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 CSP (t.j. a/ v sporoch, v ktorých ako jedna zo strán vystupuje štát, právnická osoba zriadená štátom, štátny podnik, právnická osoba s majetkovou účasťou štátu, obec alebo vyšší územný celok, alebo b/ v sporoch o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci), ktoré ako z uvedeného vyplýva, neumožňuje prokurátorovi vstup do tohto exekučného konania, pričom samotný exekučný súd nemá zákonnú kompetenciu na priberanie prokurátora do začatého exekučného konania, inými slovami povedané, exekučný súd nie je oprávnený rozhodovať o pribratí prokurátora do exekučného konania.

24. Záverom ešte konajúci súd dáva do pozornosti povinného, že sa zaoberal aj jeho námietkou vznesenou v rámci sťažnosti, že sťažnosťou napadnuté uznesenie vydal vyšší súdny úradník a nie sudca Okresného súdu. Na margo uvedeného súd poznamenáva, že vydanie predmetného uznesenia bolo v plnej kompetencii vyššieho súdneho úradníka, pričom tak bola naplnená litera zákona, konkrétne ustanovenia 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého, ak nejde o rozhodnutie o príklepe (išlo o rozhodnutie povinného o jeho návrhu na zastavenie exekúcie), v exekučnom konaní koná a rozhoduje práve vyšší súdny úradník.

25. K tvrdeniu povinného, že mu údajne nikdy nebolo doručené Upovedomenie o začatí exekúcie súd len poznamenáva, že zo strany povinného ide o nepravdivé tvrdenie, nakoľko predmetné Upovedomenie bolo povinnému riadne doručené dňa 30.12.2019 do vlastných rúk, o čom svedčí aj doručka tvoriaca ako listinný dôkaz súčasť súdneho spisu, pričom povinný žiadnym relevantným dôkazom jej pravosť nevyvrátil. V súvislosti s údajmi uvedenými na predmetnej doručke súd dáva do pozornosti povinného ustanovenie § 111 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa do vlastných rúk doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“); pričom údaje v doručke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručka je verejnou listinou. Keďže ako už bolo vyššie uvedené, povinný žiadnym relevantným spôsobom nedokázal opak o údajoch svedčiacich o doručení predmetného Upovedomenia povinnému do jeho vlastných rúk, súd tieto údaje uvedené na predmetnej doručke považoval za relevantné a pravdivé.

26. V zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

27. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

28. V zmysle § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

29. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie riadne a včas neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex off) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom

konaní ani len uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinného nepriznal.

30. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (